NY TID

·ORGAN·FOR·SOCIALISTISK·UNGDOMSFORBUND·I·DANMARK·

Nr. 7. | ABONNEMENT 35 ØRE KVARTALET | 1. April 1907. | ENKELTE NUMRE 5 ØRE | 3. Aarg.

Militarismen

— den er for os Udtrykket for al Raahed. Det er den, der aarlig suger over 81 Mill. Kr.*) af de Skatter,, Folket under Slid og Slæb skraber sammen. Det er den, der tager to Femtedele af alle Landets Udgifter, og dog er den fuldstændig værdiløs i Krigstilfælde.

Det er den, der tager de unge, kraftige Arme bort fra Landbruget, naar de mest behøves, naar Kornet skal høstes, og naar Jordens øvrige Rigdomme skal tilberedes som Føde for os alle. Det er den, der lægger Beslag paa de unge Mænd i den Tid, Fortjenesten er størst. Det er den, der kaster Tusinder ud i Arbejdsløshedens Elendighed.

Det er den, der tager de Penge, hvormed Staten kunde hjælpe Landmanden til at frigøre sig fra Hypotekbankerne og de paa ham tærende Kapitalister.

Det er den, der hindrer Staten i at udrede en tilstrækkelig Pension til dem, der efter et Liv i Arbejde og Møje er berøvet Evnen til at ernære sig ved eget Arbejde. Det er den, der forhindrer Landet i at give den opvoksende Slægt en fuldtud tidssvarende Opdragelse.

Det er den, der aarlig driver Tusinder af Landets' unge Sønner i Landflygtighed. Det er den, der piner Ungdommen paa Eksercerpladserne, saa de kommer til at hade og fordømme deres Land.

Det er den „Fædrelandsvennerne" sætter deres Lid til. Takket være den, sidder Mindretallet endnu ved Magten og styrer Landet mod Afgrunden. 'Takket være den, vover man endnu at nægte myndige Mænd og Kvinder deres soleklare Ret til at deltage i Samfundets Forvaltning og bestemme over deres egne Anliggender. Takket være den, kan man endnu holde det store Flertal af Landets Befolkning i en skændig Trældom og dyb Elendighed. Thi Magthaverne stoler paa, at Soldateruniformen skal faa Arbejdernes og Smaabøndernes' Sønner til at glemme deres Pligt, saa at de mod deres egne Klassefæller forsvarer Uretten og Undertrykkelsen.

Militarismen opammer Menneskets dyriske Instinkter. Den, der bliver saa raa, at han finder en Nydelse i at se sine Medmenneskers Blod flyde i Strømme, han er en god Militær. Den, der er en god Menneskeslagter, er ogsaa en god Soldat.

Men vi unge, som har sluttet os sammen om den røde Fane, og som bærer Kravet om Retfærdighed og Menneskelighed højt, vi kan ikke længer lade dette Uhyre herske, undertrykke og ødelægge. Vi maa aabne Øjnene paa Menneskene, saa at de klart og tydeligt ser Faren, og tager Kampen op derimod. 'Forrest i Toget skal Ungdommens sejrsikre Bataillioner gaa; med hele Ungdommens Styrke skal vi udraabe vort Løsen:

Frihed for Folket, saa at det i Arbejde og Glæde kan skabe Velstand i Landet, give Jorden til dens Dyrkere, Oplysning og Kundskab til alle, Omsorg for de gamle, der har givet Landet deres Kraft! Ned med Militarismen! Leve Frihed, Retfærdighed og Menneskelighed! Leve Socialismen!

Hvem af os vil ikke være med til at styrte denne Kolos, hvis Sokkel er Dødningehoveder, og i Stedet rejse en Æresstøtte for det skabende Arbejde, der bringer Frihed og Lykke for os alle.

Den, der vil det, slutter sig til os!

P. A. H—n.

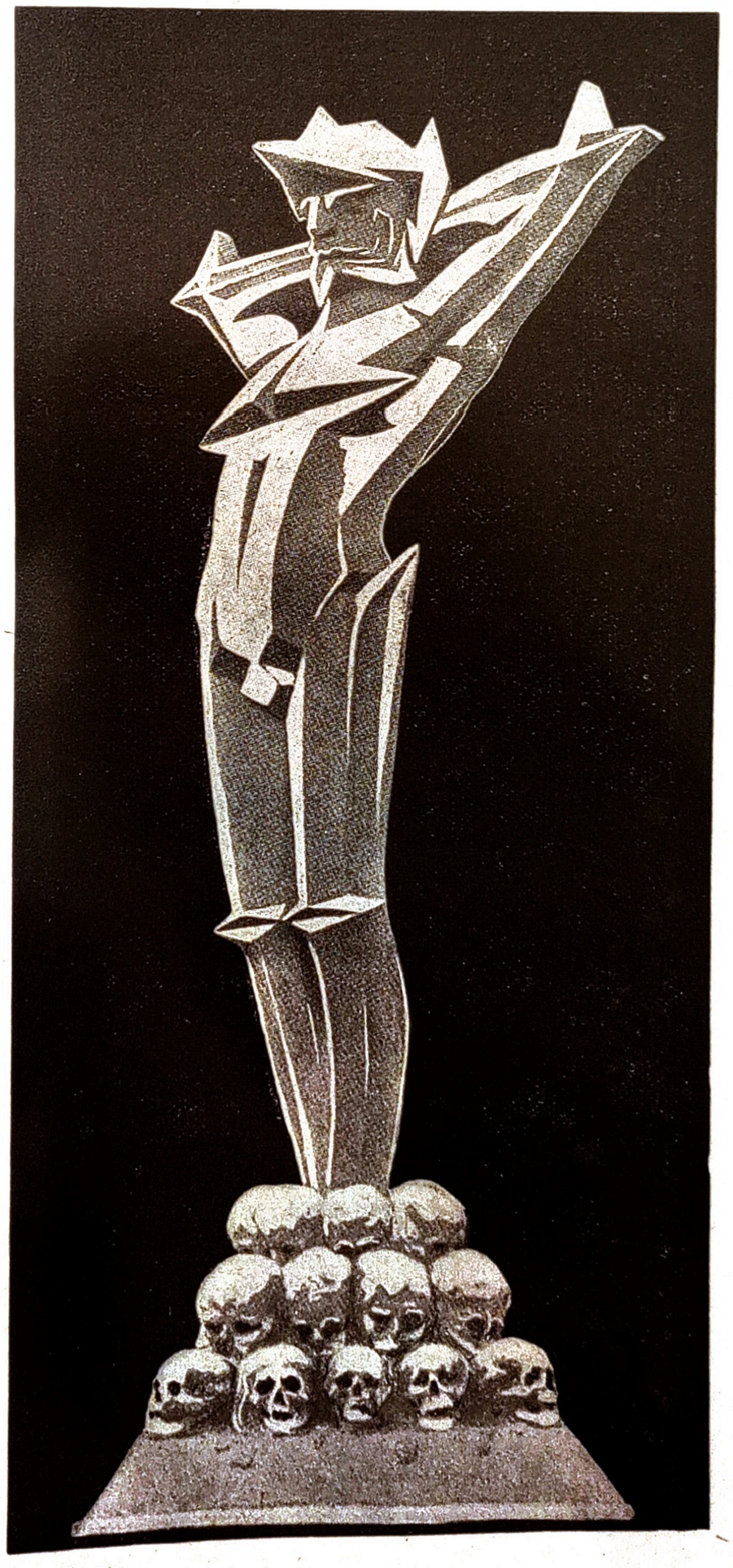

MILITARISMEN.
Statue af N. Hansen-Jacobsen.

*) Artiklen er oversat fra „svenska socialdemokratiska Ungdomsforbundets Organ „Fram", og Tallene gælder derfor Sverrig. Pro cent Tallene bliver dog de samme for Danmarks vedkommende.

En Stemme fra Dybet.

—o—

Hvo tidernes tegn en smule forstaar,
han ser, at arbejdernes tid, den er vor;
med higende trang de fra vinter mod sommer
i tunge fylkninger endelig kommer,
stævnende frem efter brødres exempel,
mod menneskerettighedernes tempel,
slig, at Europas grundvold i dag
skælver ved træsko-trinnenes slag;
vi hører alt, de knager, de gamle planker,
naar de barkede næver paa porten banker;
vi hører fra tusind tusinders nød
fordringen tordne: retfærd og brød!
— — Og rigerne dirrer, og sindene bæver,
mens stemmer sig samler og raabet sig hæver:
luk op, luk op! skyd slaaen til side!
luk op, før der sprænges! luk op i tide!

Per Sivle.*)

* *

Antimilitarismen i Frankrig.

Af *R. Louis.*

(Oversat fra Esperanto af R. H. & Co.).

I vor Tid skifter Byerne Udseende. De smaa og krogede Gyder omdannes til brede og lige Gader, og idet samtidig Vaaben og andre Ødelæggelsesapparater gøres mere og mere fuldkomne, bliver Kampen mod Hæren af den Grund meget ulige, ja vel endog umulig. Og derfor har den antimilitaristiske Bevægelse megen Modstand at overvinde, thi Hæren spiller en stor Rolle med Hensyn til at holde Folket nede i Slaveriet. Dette fodstod de franske Revolutionære, de forstod, at Arbejderklassen aldrig vilde opnaa nogen virkelig Frihed, før Hæren var afskaffet, og de besluttede at gøre aktiv Propaganda for at ødelægge denne forbryderiske Institution.

Man ser i Virkeligheden ogsaa ofte, at naar der opstaar en Konflikt mellem Arbejdere og Kapitalister, sender Regeringen altid, uanset hvilken af Parterne der har Ret, Soldater ud for at beskytte Udbytterne.

Naar Arbejderne forlanger lidt mere Løn, for at de ikke ligefrem skal dø af Sult, ser de, som producerer Rigdommene, Hæren rykke frem, og hvis de blot rører sig, skyder Soldaterne dem ned som Hunde.

Kapitalisterne bryder sig fejl om Loven, idet Regeringen er ude af Stand til at sætte sig i Respekt; Arbejderne laver Demonstrationer for at faa Kapitalisterne til at respektere denne Lov, og saa kommer Hæren og beskytter de forbryderiske Kapitalister. Mon nogensinde Hæren har skudt paa disse sidste? Nej, de er ukrænkelige og gør saa omtrent, hvad der behager dem.

Derfor er det eneste Middel til at afskaffe Bourgeoisiets Tyranni at oplyse Folk om disse Fakta og at befri os for det militaristiske Uhyre, som er en Støtte og Hjælper for Bourgeoisiet.

Dette forstod de franske Revolutionære og gjorde allerede tidligere trods allehaande Forfølgelser aktiv antimilitaristisk Propaganda.

I Januar 1906 blev 28 af vore Venner anklagede for Paris' Domstol, fordi de havde underskrevet et antimilitaristisk Opraab; 26 blev dømte til Fængsel fra 6 Maaneder til 4 Aar; kun 2 blev frikendte. (Før Processen havde Bladet *„Le Pioupou de l'Yonne"* udgivet, som det plejede hvert Aar, et særligt antimilitaristisk Nummer. Dette Nummer blev sat under Anklage, men Medarbejderne blev frikendte.) Da de alle var skyldige i den samme Brøde, spurgte man uvilkaarlig sig selv, hvorfor Straffene var saa forskellige. Men enhver véd, at ingen er mindre retfærdig end Retfærdigheden.

Denne Proces gjorde megen Propaganda i hele Frankrig. En af de frikendte udsendte det samme Opraab, underskrevet af ham alene. Han blev ikke anklaget.

Nogle Maaneder senere blev det samme Opraab udsendt endnu engang, denne Gang med 2000 Underskrifter. At anklage 2000, det kunde jo ikke lade sig gøre; man gjorde et Udvalg. Kammeraterne gjorde alt for at blive sat under Anklage; engang demonstrerede de i selve Retssalen. Men Regeringen vilde uden Tvivl ikke begynde en ny Proces, som ligesom den første vilde udrette lige saa meget som ti Aars Propaganda; den trak Sagen ud saa længe som mulig og tilsidst endte det med Amnesti. Dommen blev ikke afsagt.

Et tredie Opraab blev udsendt, forsynet med 3000 Underskrifter, og paa den anden Side begyndte Kvinderne paa endnu et, paa hvilket der kun skulde samles Kvinders Underskrifter.

Fra dette Øjeblik tager Agitationen Fart. Bladet *„Folkets Røst"*, Organ for Arbejdersyndikaterne, er anklaget for at have opfordret Rekrutterne til at forlade Kasernen. Dommen er endnu ikke afsagt.

Der er allerede mange Antimilitarister, men de vilde være endnu talrigere, hvis de kendte lidt til den antimilitaristiske Bevægelse i andre Lande, thi Patrioterne siger stadig, at det kun er i Frankrig, der er Antimilitarister, og at de fremmede Nationer afventer en gunstig Lejlighed til at tage vort Land. Sandsynligvis siger man det samme i hvert Land.

Vore Kammerater i andre Lande burde give deres Kammerater Kundskab om Bevægelsen i Frankrig og gøre *os* bekendt med den antimilitaristiske Propaganda i deres Land.

Da vil Tallet af Antimilitarister i alle Lande vokse og fremskynde Militarismens Undergang.

* Per Sivle hørte til den norske Arbejderklasse og skød sig — som maaske bekendt — paa Grund af Næringssorg.

* *

Til de unge

Af

Fyrst Krapotkin.

Oversat af R. H.

(Fortsat.)

Hvilken Gerning? — Det skal jeg sige dig.

Enten maa du stadig gaa paa Akkord med din Samvittighed og til Slut en Dag sige: „Lad Menneskeheden forgaa, bare jeg kan have nok af Glæder og kan nyde dem tilfulde, saa længe Folket er dumt nok til at tillade mig det!" — eller du maa stille dig ved Siden af Socialisterne og med dem arbejde paa en fuldstændig Omdannelse af Samfundet. Saaledes er den uigendrivelige Følge af den Undersøgelse, vi har foretaget. Det er den logiske Slutning, som ethvert intelligent Menneske nødvendigvis maa komme til, forudsat, at han tænker ærligt over det, som foregaar rundt om ham, og forstaar at gøre sig uafhængig af de Spidsfindigheder, som hans Bourgeoisiopdragelse hvisker ham i Øret, og af sine Omgivelsers egennyttige Syn.

Naar du altsaa engang er naaet til denne Slutning, saa maa du ganske naturligt spørge: Hvad skal jeg gøre?

Svaret er let.

Forlad de Omgivelser, hvori du er sat, og hvor man plejer at kalde Folket en Flok Bæster, kom iblandt dette Folk, og Svaret vil komme af sig selv.

Du vil se, at overalt, i Frankrig som i Tyskland, i Italien som i Amerika, overalt, hvor der er en privilegeret og en undertrykt Klasse, der foregaar der blandt Arbejderne en umaadelig Bevægelse, hvis Maal det er for stedse at nedbryde den Trældom, som det kapitalistiske Lensvæsen har paalagt os, og at grundlægge et Samfund bygget paa Lighed og Retfærdighed. Og det er ikke længere nok for Folket i vore Dage at udtrykke sine Klager i en af de rørende Sange, der saa dybt og smærteligt skar én i hjætet, som det attende Aarhundredes Trælle sang, og som den russiske Bonde synger den Dag i Dag. Nu arbejder det for sin Befrielse med fuld Bevidsthed om, hvad det gør, og trods alle Hindringer imod Frigørelsen.

Dets Tanker beskæftiger sig *uafbrudt* med, hvad der skal gøres, for at Livet, i Stedet for at være en Forbandelse for de tre Fjerdedele af Menneskeheden kan blive til Lykke for alle. Det tager Samfundslærens vanskeligste Problemer op og søger at løse dem ved sin sunde Fornuft, sin Iagttagelsesaand og sin dyrekøbte Erfaring. Og for at komme til Forstaaelse med andre, lige saa ulykkelige som det selv, forsøger det saa at danne Grupper, at organisere sig. Det danner Foreninger, som møjsommelig opretholdes ved smaa Bidrag. Det sætter sig i Forbindelse med Kammerater i Udlandet, og bedre end filantropiske Stortalere forbereder det den Dag, da Krig mellem Folkene skal blive en Umulighed. For at kunne vide, hvad Kammeraterne gør, for bedre at lære dem at kende, for at udarbejde Ideerne og udsprede dem, opretter det Arbejderblade — men med hvor store Ofre og uendelige Anstrængelser! Og tilsidst, naar Tiden er kommen, rejser det sig for at ofre sit Blod paa Barrikaderne; det kæmper for de Rettigheder, som de rige og mægtige senere forstaar at forvanske til Forrettigheder, de vender imod det.

Hvilken uendelig Række af Anstrængelser! Hvilken uophørlig Kamp! Hvilket stadigt paany begyndt Arbejde, snart for at fylde de Huller, der dannes af Desertørerne, enten dem, der bliver trætte, eller dem, der sælger sig, eller dem, der gøres til Genstand for Forfølgelser; snart for igen at danne Rækkerne, som er blevne udtændede ved Geværernes og Mitrailløsernes Kugler, snart for igen at tage fat paa de Forskninger, som er blevne afbrudt ved Myrderierne.

Aviserne holdes oppe af Folk, som under Sult og Nattevaagen har maattet stjæle Kundskabsbrokker fra Samfundet. Agitationen drives ved Skillingsbidrag, samlet af

Arbejdernes Sulteløn og under stadig Frygt for at se Familien lide den skrækkeligste Nød, saasnart Arbejdsgiveren faar at vide, at ,,hans Arbejder, hans Slave er befængt med Socialisme".

Dette vil du se, hvis du gaar ud blandt Folket.

Og i denne endeløse Kamp — hvor ofte har ikke Arbejderen forgæves spurgt, naar han sygnede under Byrdernes Vægt:

,,Hvor er dog disse unge henne, der er bleven opdraget paa vor Bekostning? Disse unge, som vi har født og klædt, medens de studerede. Hvor er disse, for hvem vi, med Ryggen krummet under de tunge Byrder og Maven tom, har bygget disse Huse, disse Universiteter, disse Biblioteker, disse Musæer? Hvor er disse Mennesker, for hvem vi, med vore blege, magre Ansigter, har trykt disse fine Bøger, som vi selv ikke engang kan læse? Hvor er disse lærde henne, som paastaar at eje al menneskelig Viden, og for hvem hele Menneskeheden ikke er saa meget værd som en sjælden Insektart? Hvor er disse Mænd, som altid fører Frihedens Fraser i Munden, men som aldrig tænker paa at kæmpe for vor Frihed, der daglig trampes under Fødder? Hvor er disse Digtere og Forfattere, disse Malere og Billedhuggere — med ét Ord — hvor er denne Bande af Hyklere, som taler om Folket med Taarer i Øjnene, men som aldrig har været iblandt os for at hjælpe os med vort Arbejde?"

Ja, hvor er de?

Nogle føler sig veltilpas i deres fejge Ligegyldighed. Andre, Majoriteten, foragter "Pøbelen" og er rede til at kaste sig over den, hvis den vover at røre ved en af d e r e s Forrettigheder.

— Det er sandt, af og til kommer der en ung Mand, som drømmer om Trommer og Barrikader og ønsker at gøre Opsigt; men han opgive Folkets Sag, saa snart han opdager, at Vejen til Barrikaderne er lang, at Arbejdet er tungt, og at den Laurbærkrans, som kan vindes, er omvundet med Torne. I Almindelighed er det umættelige Ærgerrigheder, som, efter at det er slaaet fejl med deres første Forsøg, kommer for at fange Folkegunst, men som senere er de første til at tordne imod Folket, naar det vil anvende de Principper, som de selv har proklameret. Maaske vil de ogsaa være rede til at vende Kanonerne mod Folket, hvis det vover at røre sig, før de, Lederne, har givet Signalet.

Læg hertil: Skældsord, hovmodig Foragt og fejg Bagvaskelse fra den store Majoritet, og du vil have den Hjælp, som Folket nu til Dags faar af de unge af den højere Stand og Middelklassen til sin sociale Udvikling. (Fortsættes).

✠ ✠

Krigens Resultater.

Straks efter Fredsslutningen mellem Japan og Rusland blev der dannet en Komité til Hjælp og Understøttelse for de Kvinder og Børn, hvis Forsørgere Krigen havde taget.

Denne Komité har afgivet en Beretning, der viser, hvilket Svælg af Elendighed, en moderne Krig betyder for en Nation.

112,500 Soldater blev dræbte. De syges og saaredes Antal beløber sig til **259,000 Soldater.**

Krigen har berøvet 225,000 Børn deres Forsørgere.

Disse Tal taler mere end mange Ord om Krigens Rædsler og den Forbrydelse, som de "Patrioter" begaar, der for at tjene Penge samvittighedsløst hidser Folkene op mod hinanden.

Og — vilde disse Tusinder af Mennesker opnaa nogen Fordel af Krigen, selv om de ogsaa overlevede denne. Er det ikke, som vi Gang paa Gang har paapeget, udelukkende Privat-Kapitalicterne, der nyder Goderne af Krigen?

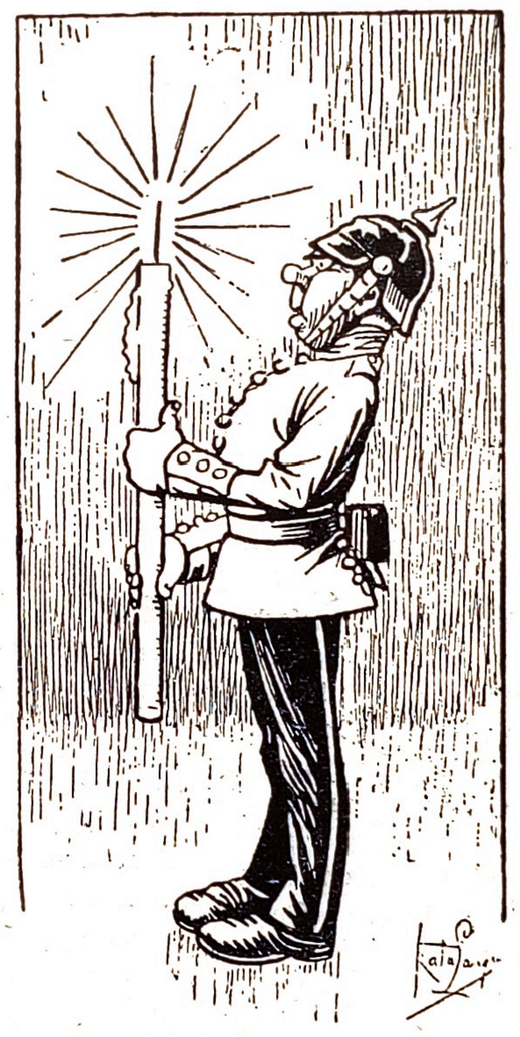

Fredsenglen.

I fuld Uniform med Fredens Fakkel i Haanden gaar den moderne Fredsengel rundt i alle pæne Foreninger og prædiker om væbnet Neutralitet.

Den er inkarneret i de saakaldte ,,Fredsvenner", der oplyser om, at vi (?) ikke kan forsvare os mod eventuelle ,,ydre Fjender", medens de samtidig holder det for nødvendigt at opretholde Hæren.

Den tordner mod ,,Selvopgivelsens Jammerlighed" og er ikke langt fra at raabe Landsforræder efter dem, der taler om Venner udenfor de nationale Grænser.

Den ser et moralsk Gode i, at en Nation gør Forsøg paa at forsvare sig, selv om den véd, at det er haabløst. Den siger, at den kæmper sammen med os.

For ikke at støde vor ideelle Kampfælles moralske Følelser, foreslaar vi en fredelig Skilsmisse. Om faa Aar vil den da kunne gaa i Alliance med en anden, der sikkert sætter større Pris paa den, f. Eks. med Patrioten eller Nationalisten. Saa foregaar alt lovmæssigt. Mich.

Er vor Samfundsordning værd at forsvare?

For nylig har en af vore Kammerater tilbragt 3 Dage indenfor Fængslets Mure, fordi han under Sporvognsstrejken har raabt ,,Forræder" efter en af de saakaldte ,,Hædersmænd".

Hvor frygteligt er det ikke!

Han har med andre Ord begaaet den ,,Forbrydelse" **at sige sin** Mening, der dog fuldtud var i Overensstemmelse med Sandheden.

At d e t er strafbart, er jo ganske følgestrængt de tidligere Domme; men Rettens Haandhævere har endvidere, medens han afsonede sin ,,Brøde", behandlet ham saa brutalt, at han næppe nogensinde overvinder Følgerne. De har — uden Grund — slaaet ham, saa at hans ene Trommehinde er sprængt.

En saadan Handling vækker Had. Sagen er derfor ikke endt endnu. Den gaar ind i Bevidstheden ved Siden af vort Kendskab til de tusinde andre Skændselsgerninger og bliver saaledes medbestemmende, naar vi staar overfor Spørgsmaalet: ,,Er vor Samfundsordning værd at forsvare?"

Mich.

* *

Fra Æventyrlandet

Motto: Der er et lille Land
med mange røde Kuske —

I.

Ingen høje Bjærge med snebedækkede Tinder, ingen vilde Kløfter af uudgrundelige Dybder, ingen af disse Eksempler paa Storslaaethed dominerer det lille Æventyrland.

Bløde, runde Bakkelinjer, gule Kornmarker, fine lyse Bøgeskove, dovne Aaer, der snor sig langsomt gennem fed, frugtbar Muld, — alt dette vage, ubestemte danner Landets Karakter. Den bliver ikke gnistrende haard som den vilde Granit; men blød og letformelig som Øllebrøden, der er Æventyrlandets Livret.

Der findes saa mange røde Kuske i dette velsignede lille Land.

De bærer højrøde Liberier med blanke, kroneprydede Knapper.

Om Foraaret, naar Drengene begynder paa deres aarlige Spil, staar disse Knapper højest i Kurs og tager fuldstændig Luven fra de fattige „Janter", „Toerter" og „Ottere".

Thi de bærer Kronens Mærke, og den er Tegn paa Værdighed, og Kronens Værdighed tør ingen Borger underkende; ikke engang de lange Lømler af Drenge. De røde Kuske bærer tillige høj Hat med Stjerneroset og lange Skaftestøvler.

De har fede, glinsende Fingre og runde, skægløse, udtryksforladte Ansigter, og en velsignet lille Mave. Øllebrøden med den fede Fløde, Bøffen og Koteletten har sammen med Mageligheden dannet disse Væseners ydre Struktur.

For disse Kuske har det mageligt og godt, thi deres Arbejde kræver Ro, Besindighed og Omhu.

Det er for Landets Regent, de har den Ære at køre.

Og de **forstaar til Bunds den Ære.** Ingen Regeringsfjendtlige, oprørske Tanker fylder deres Sind; for de kunde jo støde deres høje Herre, som giver dem Løn, Brændsel og Husly. De giver sig ikke af med at studere over de fremmede Kulturstrømninger, som af og til kommer lig en Storm over det venlige lille Land.

Derimod rummer deres Hjærne fuldstændig de lokale Nyheder, som finder Sted ved det pæne, hyggelige Hof.

Mange bærer Kors og Stjerner som Tegn paa Troskab og Hengivenhed i Tjenesten.

Det er et stolt Øjeblik for dem, naar de siddende paa Bukken af det monarkelige Køretøj styrer de solide, magelige Heste gennem Vrimlen, i Landets Residensstad. Stadens Kvinder og Børn tilkaster dem beundrende Øjekast, og Ungerne raaber tillige Hurra.

Deres Udtryk forandres, det loyale glider væk fra Ansigtets Linjer, tilbage bliver en foragtelig Mine til de fattige Slidere nede paa Gaden, som intet Liberi med blanke Knapper har; men som kun tjener deres Brød ved et haardt, trælsomt Arbejde for Landets Kapitalister.

Men naar Vognen svinger ind paa Slotspladsen, efter Køreturen, har det loyale Smil faaet Bugt med Foragten, og krybende og bukkende hilser de røde Kuske det kongelige Herskab, naar dette spadserer op ad Slottets Trappe.

Siden gaar de hjem til Konen og spiser Ollebrød og Svinekotelet med Kartofler. .

Saadan er første Klasses Eventyrere i Eventyrriget.

Hans Laursen.

✠ ✠

Trods —

—o—

Mel.: Langt højere Bjerge.

Lad Frihedens Fjender kun Gang efter Gang
os give de strængeste Straffe,
det skræmmer os ikke, vi synger med Klang:
de skal ej af Vejen os skaffe.
Hver Uret os ildner til stærkere Tag
mod alle, der søger at kvæle vor Sag.

Ej Magtens Tyranner med Love og Bud
skal kunne os knægte og kue;
af Fængselets Celler med Had vi gaar ud
og strider med stærkere Lue.
Vi samler en Ungdom med Viljer af Staal
og kæmper os fremad mod Frihedens Maal.

I bruger imellem de stærkeste Ord,
naar Hjærterne ret bliver varme,
og støder vi en af det sindige Kor,
saa vinder vi to ved vor Harme.
Og vi skal nok stride til Sejren en Dag
til Trods for de Straffe, vi faar for vor Sag.

A.P. Bjarnholdt.

★ ★

Gaa det efter!

Vi slap let over saavel Paasken som Konfirmationen.

Paasken varede som sædvanligt kun 5 Dage. Det vil egentlig sige, at vi er snydt for 2 Dage.

Der staar i Bibelen, at Jesus skulde ligge 3 Dage og 3 Nætter i Jordens Skød, ligesom Jonas laa 3 Dage og 3 Nætter i Hvalens Bug, men i Følge andre Meddelelser i det samme „Guds Ord" har han gjort Strejke efter 1 Dag og 2 Nætters Forløb, og derfor er Paasken saa kort.

Konfirmationen betragtes endnu af det store Flertal som en Selvfølge. At de unge Mænd og Kvinder er i Stand til at sige „ja" og „nej" paa rette Steder, betragtes ogsaa som selvfølgeligt. Syv Aars Indstudering af Rollerne giver jo en vis Færdighed. Hvorvidt de har samme Færdighed i at forsvare det automatiske Løfte, de giver, det er mere tvivlsomt.

De lover, at de alle Dage vil tro paa de tre Trosartikler, der forlanger, at de skal tro paa „Kødets Opstandelse". Naar de nu møder de samme Modbeviser, som vi har mødt — f. Eks. at der ikke vilde blive Jord nok at tage af, hvis alle skulde have deres "Legeme" tilbage — mon de saa vedblivende tror derpaa?

Mon ikke de opdager, at de er bleven snydt?

Absolut!

Enhver, der søger Sandheden, kommer til den Erkendelse, at Paasken, Konfirmationen og alle de andre Faktorer, Kristendommen bestaar af, er en Samling af Meningsløsheder, hvorigennem Religionen gør sig selv umulig.

Før dette sker, maa vi dog alle have gennemtænkt de os indprentede Dogmer. Vi maa ikke gaa saa let hen over den Slags Gøgl.

Mich.

★

Fra Sverrig

—o—

Vi meddelte i forrige Nr., at 7 svenske Ungsocialister har nægtet at fremstille sig paa Session. Flere har nu fulgt dette Eksempel, saa Tallet er vokset til 14, „der nægter at trække i Slagtertrøjen", som de kalder det.

En af disse er Josef Anderson, der for ca. 2 Aar siden var Formand for de centraliserede socialistiske Ungdomsforeninger i København.

✠ ✠

Kongressen

—o—

Socialistisk Ungdomsforbund afholdt den 28. og 29. f. M. sin 3die Kongres. Følgende Afdelinger var repræsenterede: fra København Centralafdelingen, Vesterbro og Christianshavn, fra Provinserne Glostrup, Taastrup, Køge, Herfølge, Vassingerød, Aarhus og Thisted med ialt 48 Delegerede.

Kongressen vedtog i Lighed med forrige Kongres, at Socialistisk Ungdomsforbund staar uafhængig af alle politiske Partier. Og da der under Forbundet samles alle de Anskuelser, der findes indenfor Arbejderklassef, kunde Kongressen heller ikke tage bestemt Standpunkt for eller imod en enkelt af disse.

Bevægelsen skal som hidindtil virke for Oplysning om de sociale Spørgsmaal blandt Arbejderungdommen og drive en vægtig Agitation mod Militarismen og Kristendommen.

Der blev nedsat et Udvalg paa 5 Medlemmer til i Løbet af en Maaned at udarbejde et Program for Bevægelsen.

Der henvises iøvrigt til et fyldigt Kongresreferat, der i Løbet af kort Tid vil udkomme i Pjeceform.

Til Medlemmerne.

—o—

Naar „Ny Tid" nu begynder det nye Kvartal, er det vort Haab, at vore Kammerater ude i Afdelingerne vil hjælpe os at agitere for **Bladet.**

I Betragtning af den store Betydning, „Ny Tid" **har for vort Forbund**, bør det være ethvert Medlems Pligt foruden sig selv at tegne en fast Abonnent paa „Ny Tid"; særligt anmodes Afdelingsbestyrelserne om at foretage en omfattende Agitation for Tegning af Abonnement paa Bladet.

Ny tiltrædende Abonnenter kan faa de Januar Kvartal udkomne 6 Nr. portofrit tilsendt mod Indsendelse af 25 Øre i Frimærker eller ved Henvendelse paa Kontoret.

Abonnement paa „Ny Tid" koster 35 Øre Kvartalet (Postpenge iberegnet).

Anmeldelse af Abonnement bedes sendt til „Ny Tid"s **Ekspedition,** Murergade 3, 1. hvn. **N.**

Vor Bevægelse

København. Centralafdelingen holder Møde hver Onsdag, Læsestuen, Murergade 3. Formand: Kern, Læsestuen, Murergade 3, København N.

København. Afd. V. holder Møde hver Tirsdag Forsamlingsbygningen, Enghavevej 40. Formand L. Jeppesen, Dybbølsgade 26, København V.

København. Afd. C. holder Møde hver Torsdag Forsamlingsbygningen, Kløvermarksvej. Formand Robert Madsen, Fischersgade 4, 4. S., København S.

Kastrup. Socialistisk Ungdomsforening. Formand: F. Malming, „Rosendal", Kastrup.

Glostrup Afdeling holder Møde hver Fredag i Afholdshjemmet. Formand Sofus Larsen, Kirkebergallé 8, Glostrup.

Taastrup Afdeling. Formand Axel J. Christiansen. Læsestuen, Akasiavej, Taastrup.

Køge. Socialistisk Ungdomsforening. Formand: Alfr. Larsen, Nørregade, Køge.

Herfølge. Socialistisk Ungdomsforening. Formand: Søren Hansen, Herfølge pr. Køge.

Thisted. Socialistisk Ungdomsforening. Formand: Axel Jensen, Adr.: G. P. Hyldahl, Havnen, Thisted.

Aarhus. Socialistisk Ungdomsforening. Formand: Holger Drachmann, Borupsgade 22, Aarhus.

Samsø. Socialistisk Ungdomsforening. Formand: Alfred Alfast, Tranebjerg.

Vassingerød. Socialistisk Ungdomsforening. Formand: J. P. Hansen, Adr.: Afholdshjemmet, Lynge Mark pr. Lillerød.

Socialistisk Ungdomsforbunds Adresse er: Murergade 3, 1. Sal, København.

Forbundsformand: Vilh. Melgaard.

Korrespondent: Laurits Nielsen.

Forbundskasserer: Emil Hansen.

„NY TID"s Ekspedition. Adresse: Murergade 3, 1. Sal, København. Forretningsfører Jul. Frederiksen.

„NY TID"s Redaktion. Adresse: Murergade 3, 1. Sal, København.

Alle socialistische und anarkistische Blätter werden ersucht Tausch Exemplare an „Ny Tid", Murergade 3, Kopenhagen, zu senden.

Nous demandons à toutes les gazettes socialistes et anarchistes d'envoyer exemplaires d'échange à l'adresse: „Ny Tid", Murergade 3, Copenhague.

All communications, exchanges etc. for „Ny Tid", are to be adressed to „Ny Tid", Murergade 3, Copenhagen.

Svensk-dansk Ungdomsfest

afholdes i Helsingborg Lørdag den 20. as., Aften Kl. 8. Medlemmer af „S. U. F." indbydes.

Udgivet af
Socialistisk Ungdomsforbund i Danmark.
Redaktion:
J. Back og *Mikkel Christensen* (sidstnævnte ansvarhavende).
Trykt hos C. Winther, Pustervig 6.